

Smálamb leyp útfyri - bilurin gjørdist vrak

Á myndini síggja vit politistin í Vestmanna, Marius Jóannesar son tosa við flogskiparan á amerikonskum flogfari, sum neyðlendi á Eiðisflögva. Uppgávarnar eru sannaliga fjøllbroyttar hjá logregluni.

Til havnavígluna í Fuglafirði vóru sungnir hesir báðir sangirnir, sum neyvan hava verið prentaðir fyrr. Sangurin sum Herluf Berthelsen hevur yrkt, varð yrktur til havnavígluna

Lag: Úr øllum ættum koma vindar

Á havi mangar skútur finnast og sigla allan knøttin kring, tær gomlu fara tó at tynnast, tí mannasildin slær ein ring.

Várt ÁTTAMANNAFAR er horvið, og SLUPPIN farin sama veg MOTORARNIR í øðrum hvarvi sær lofta enn og royna seg.

NÚ LINUBÁTAR søkja miðir langt burtur yvir Atlantshav, og TROLARAR við teirra liðir, teir troyta fongin, havið gav.

Lag: Kamferkistan...

Víkingar sigldu í fornari tíð, bygdu sær heim her á landi, gloymdu ei havið við fongin í, smiðaðu snekkju á sandi.

Tiðirnar broytast og maðurin við, havið og landið tó liggja. Fólkið er runnið av víkingalið, støðugt á oyggjunum byggja.

Áttamannafarið bar veiðu til lands, takkarljóð mangan man ljóma, streymi og veðri teir væl góvu ans, — onkur man sorgarljóð hóma.

Fiskimið ysta var teimum ov nær, róðu tí longur frá landi. Útlongsul borin í blóðinum var, eisini storri tess vandi.

So hevur fólk mitt um öldirnar ród, ongantið slitnaði vørrur. Rennur í øðrunum víkingablóð, bygdur varð langfara-knørrur.

Legði frá landi, tá vetur var av, SLUPPIN við feroyingi stinna, tryggur hann stýrði skútu um hav frægari leiðir at finna.

Stundum er stormur, og sigling er hörð,

knarrar í mastur og bondum, skúmandi bylgjur um frian knør fram móti fremmandum londum.

Bylgjurnar bróta í sjóvaródn, tveita seg fram eftir rommum,

KRAFTBLOKKURIN er vinnan stóra, sum veiðu flytur heim til lands, og FARMASKIP um havið stóra, væl hepnist verk og eydna mans.

Á landi idnar hendur taka og virka virði millum menn, og HAVNALAGIÐ ei at vraka, tað lettir, gagnar fyrr og enn.

Vårt ynski er at land og bára her mega ganga hond í hond, so samansjóðað virki vára knýtir saman, skapar fagnaðarbond.

Herluf Bertelsen.

tá verja SLUPPIN víkingabørn, gera sær ei fyrri skommum.

Góðveður stundum og mánaljóst, byrurin monnum til vildar, tá legði havið við mannin ást — náttroddir eru so mildar.

SLUPPIN á vári til veiðu fer, út stevnir unglungur reysti, heppin og kvikur við snøri hann er, heimaftur kom hann um heystið.

Fegnir teir sigldu á fjørðin inn, kátir tá akkerið fellur, glaður hvør maður í sál og sinn — flaggið í vindinum smellir.

Fórði hon, SLUPPIN, mangan ein fong

feroyingum aftur til landa. Trúliga sigldi hon árin mong, bjargaði monnum úr vanda.

Gloymd liggur SLUPPIN á fjørðinum nú,

skiparin róðrinum slepti. Sprekini fúnað og opin hvør súð, farin er hann, hana keypti.

SLUPPIN hon sigldi í heila öld, tiðirnar koma og fara. Lat ikki minnini verða kold, reis henni minnisvarða.

Hilmar Petersen.

400 skaðaðhapp higartil í ár

Tað er eingin ivingur um tað, Vit hava øll so lætt við at Ferðslan økist í hvørjum og so hvørt sum fleiri og fleiri bilar koma á gøturnar, gerst alt trengri og trengri. Tað henda tí eisini nógvir skaðar, fleiri eru orsakaðir av at ikki nóg væl verður ansað eftir, ferðin er ov stór og gøturnar ofta trøngar.

Men tað eru eisini aðrar orsøkir, so sum nú mánaðagin, tá bilurin hjá Ólavi Hátún fór út-av og varð vrak uppi á Oyggjar vegnum — smálamb leypst fyrri bilin

vegnum, smálamb leyp fyrri bilin. Vít hava øll so lætt við at finna at, ikki minst at log-regluni. Men lat okkum ikki bara finna at í blindum. Teir hava nóg at taka sær av, og tað at taka sær av fólki, er nú ikki altíð tað »behagiligasta«, minni enn so.

Bert higartil í ár eru meira enn 400 skaðaðhapp meldað til tryggingina, og roknað kann við, at her er talan um at 600 bilar hava fingið onkran skaða.

Skal útbyggjast..

(Framhald frá I. síðu)

undir víðari útbygging av havnalagnum her.

Hetta ber sjálvandi prógvi um, at her er liv og vøkstur og áhaldandi framburður.

Hvørja ferð dygdarverk

Hvørja ferð vit eru til slíkar víglur, verður ein fullvissaður

um, at dygdarverk eru greidd úr hondum.

Hjá teimum, ið útvega skulu peningin, er tað ein stór trygd at vita, at hvørja ferð eitt verk er lokið, er tað valaverk.

Teir, ið leggja til rættis — okkara verkfrøðingar — í hesum føri Landsbyggifelagið saman við Ráðgevandi Ingeniørfelagnum — gera skilaverk.

Teir, ið átaka sær byggjarbeiði — byggifelögin — í hesum føri Lamhauge & Waagstein, víta altíð sera væl at greiða tey úr hondum.

Úttan tær arbeiðandi hendurnar - eingi fullfærd verk

Men sjálvandi — eingi verk verða fullfærd og allarminst sum dygdarverk. Úttan tær arbeiðandi hendurnar eru við í leikinum og í dagsverki sínum taka tey tungu tøkini — ella gera sína skyldu aftanfyrri maskinorkuna.

Øllum hesum hava vit almikið at takka.

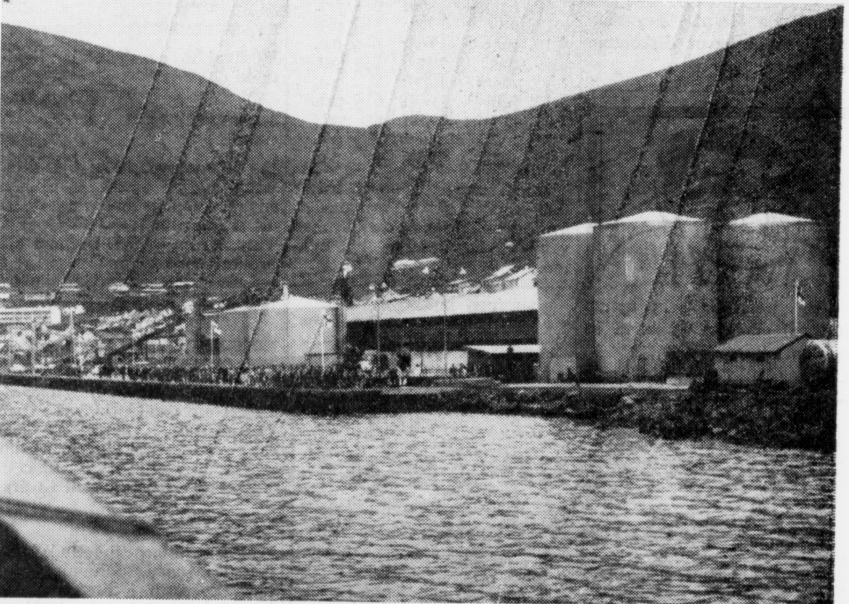
Aftaná sjálvt vígluhaldið hevði

Havnar Hornorkestur konsert á Muntra fyrri bygðafólkinum, og kl. 6 bjóðaði sòknarstýrið og Lamhauge & Waagstein til døgverða í fimleikarhøllini. Har varð borðreitt við nógvum og góðum mati, veitsluhýrurin var av tí allarbesta, frá byrjan til enda. Hetta gjørdist m. a. av góða sanginum, sum er vorðið eitt eyðkenni fyrri fuglfirðingar. Ikki minst Herluf Berthelsen, lærara at takka fyrri. Eisini á hesari veitsluni var hann hin frálíki forsangarin, og i hann ikki eisini hevði yrkt ein av sangunum, sum vit samstundis fara at prenta í blaðnum í dag.

Veitslurøðurnar vóru margar, teir vóru Villi Sørensen, landsstýrismaður, Poul Petersen, løgtingsmaður, Frederik Hansen, løgtingsmaður, Johan M. Fr. Poulsen, løgtingsmaður, Kristian Jensen, verkfrøðingur, J. Fr. Øregaard, løgtingsmaður, Esmar Fuglø, stjóri, Hilmar Kass, løgtingsmaður, Leon Joensen, verkstjóri, Martin Hansen, sòknarstýrslimur, Ismar Joensen, sòknarstýrslimur og Gunnar Waagstein, verkfrøðingur.

Eisini var framborin ein frálík yrking um Fuglafjørð eftir Ismar Joensen, hon var sera væl framborin av Karl Andreasen, arbeidsformanni av Strond um.

Tann framburður, sum Fuglafjørður hevur verið fyrri hesi seinastu árinu eru eitt satt tekin um fyrst og fremst gott samanhald í bygdini, har tær ymisku organisasjonirnar í bygdini, Handverkarafelag, Arbeidsmannafelag og Kvinnufelag, hava gingið á odda í — hvør hond er í dag í arbeiði í bygdini.

Stór mannamúgva var komin saman á teirri nýgjørdi bryggjuni frammanfyrri sildaverksmíðuna. Teir stóru tangarnir eru sildalututangar.